

български годежници, та огледали внука та на царь Романа, Марша, която имала неисказана хубость. Годежь ть станаль и начась ть писали въ Българина на царь Петра, та слѣзль въ Цариградъ. — Царь Романъ го посрештналь при Влахерна, и го завель у царюви ти дворове. Тамъ двама та владалци подписами мирний сговоръ и брачный уврѣзъ. На 8-й октом. 927 год. невѣста та, заедно съ патриархъ Стефана и съ вечкий синклитъ, отишла въ извънъ градска та црѣква Св. Богородица при „Извори ти;“ тамъ патриархъ ть вѣнчалъ Петра съ Марша, на които станаль кумъ Суреубуль. Сватбата станала великолѣпно. Слѣдъ нѣколко дни Марша отишла въ Българина съ царь Петра, и занесла съ себе си голѣмо имане и безбройни нѣшта.

До тогава византийци ти не давали царски дъштери за „варварски,“ „скитски“ владалци, та оженваніе то на Марша съ Петра направило голѣмо впечатление въ Византина. А за Българина това събитие било залогъ на византийско то господарство у царь ть Петра. Нъ отъ друга страна това сродаваніе съ византийский дворъ направило да си пѣхнатъ византийци ти рѣцѣ ти въ Българина.

Царь Петръ, като татка си, приналъ отъ Римъ-папа царский (императорский) вѣнецъ и благословеніе на царство; нъ това било оште кога се въцарилъ, и прѣди да се ожени за Марша. Отпослѣ и Византина припознала таа титла на българский владалецъ.

Ми знаемъ, че Българска та црѣква всеакога теглила камъ независимостъ отъ цариградска та патриаршина; а Византина всеакога се страховала да не би Българска та црѣква да се отцѣпи отъ православни ти и да се съедини съ Римъ, коіето на-съ малко штѣло да стане, кога се покрѣстили българе ти. Затова Византина рѣшила да възгласи Българска та црѣква независима и да ѝ даде особенъ патриархъ. Единъ старъ паметникъ свидѣтелствова, какво Българина била обевена самостоателна въ църковно отношение, и Българский архиепископъ Даманъ, който прѣбиваваль въ Дрѣстъ (Доростолъ), билъ провъзгласенъ *патриархъ*, по рѣшение то на цариградский синклитъ и съ повеленіе то на царь Романъ Лакашинъ (927—972). И така Българина получила пълна духовна независимостъ. Българска та црѣква, ако и да не стоала на редъ ть съ стари ти вселенски патриархати, нъ била припозната за самостоателенъ члѣнъ на